

УДК 677.074:502(4/9)

АНАЛІЗ РИНКУ ЕКО-СИРОВИНИ ДЛЯ ТРИКОТАЖНОГО ВИРОБНИЦТВА

Студ. С.Ю Мельник, гр. МгЗТ-16(л)
Науковий керівник проф. Л.Є. Галавська
Київський національний університет технологій та дизайну

Метою роботи є дослідження ринку еко-сировини в Україні та інших країнах світу для потреб трикотажної галузі.

Практичне значення отриманих результатів. У результаті проведеного аналізу виявлено, що значна частина наявної в Україні екологічно безпечної текстильної сировини йде на експорт; з'ясовано, що одним з економічно доцільних напрямів розвитку вітчизняної текстильної галузі є формування та забезпечення функціонування внутрішнього ринку екологічно безпечної сировини.

Результати дослідження. В Україні сконцентровані значні виробничі потужності та наявні досвід і можливості розгортання масштабного текстильного виробництва на основі використання власних екологічно безпечних сировинних ресурсів. З іншого боку, у нашій країні спостерігається тенденція поступового зростання попиту на екологічно безпечну текстильну продукцію [1, 2]. При цьому, значна частина наявної в Україні екологічно безпечної текстильної сировини йде на експорт, у той час як вітчизняні переробні підприємства відчують гостру потребу у такій сировині. На наш погляд, одним з економічно доцільних напрямів розвитку, наприклад, вітчизняної текстильної галузі на найближчу перспективу є формування та забезпечення функціонування внутрішнього ринку екологічно безпечного текстилю (екотекстилю). Для успішного функціонування вітчизняного ринку екотекстилю, на нашу думку, необхідно: обґрунтувати необхідне інформаційне забезпечення учасників даного ринку; вивчити та обґрунтувати конкурентні переваги екологічно безпечних видів текстильних матеріалів і виробів різних способів виробництва та призначення над їх звичайними аналогами, а також конкурентні переваги тих текстильних підприємств, які займаються виробництвом і збутом екотекстилю; вивчити специфіку розвитку вітчизняного ринку екотекстилю та обґрунтувати концепцію його розширення; запропонувати для практичного використання операторами ринку екотекстилю ряд ефективних прийомів екологічного маркетингу, що сприятиме активізації попиту на цю продукцію та більш повному задоволенню потреб споживачів [2, 3].

Як свідчить вітчизняний і зарубіжний досвід, асортиментна структура ринку екотекстилю в першу чергу, визначається не тільки характером попиту, але й рівнем екологічної безпечності основних видів текстильної сировини - волокон, пряжі, ниток, барвників, апретів, текстильно допоміжних речовин тощо. Саме від економічно та екологічно обґрунтованого вибору названих складових любого виду екотекстилю залежить не тільки заданий рівень його екологічної безпечності, але й гігієнічності та конкурентоспроможності на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Екологізація виробництва споживчих товарів є загальносвітовою тенденцією. У результаті проведених досліджень встановлено, що ринок екологічно безпечних товарів тільки формується в Україні та має хороші перспективи розвитку, зокрема у сферах виробництва та реалізації текстильної продукції. До екологічної сировини відноситься бавовна, льон, кропива, конопля, соя та ін.. Найвідоміші та найпоширеніші у текстильному виробництві - це льон і бавовна. Як відомо, лляне волокно має високу теплопровідність. Недоліками льону є: мала розтяжність і низька пружність волокна, значна нерівномірність технічного волокна та пряжі з нього по товщині і жорсткості

волокна. Волокна бавовни характеризуються високою міцністю, теплостійкістю, світлостійкістю, середньою гігроскопічністю і подовженням, малою пружною деформацією. Однак стійкість до стирання у бавовни порівняно невелика.

У світі існує велика кількість виробництв текстильної промисловості, зокрема прядильних фабрик. Найбільша кількість підприємств з виготовлення сировини для трикотажної галузі зосереджена у Туреччині. Це такі торгові марки як: GAZZAL, ALIZE, YarnArt, Nako, KARTOPU. В Україні найбільш відомими виробниками сировини є відома нам торгова марка Ярослав та менш відомі «ДЕМІТЕКС» і «ТЕКСТЕРНО». Саме ці виробничі фірми займаються виготовленням не лише якісної сировини для трикотажної галузі, а й забезпечують екологічність та безпечність її використання у подальшому виробництві.

Компанія «Ярослав» - національний лідер у текстильній галузі України з багаторічною історією, цінностями і традиціями. Об'єднує в собі 4 виробничих підприємства, які спеціалізуються на виготовленні постільної білизни, пледів, ковдр, матраців, товарів для дітей, кухонного та інших видах текстилю, пряжі, тканин. Концерн «Ярослав» складається з наступних підрозділів: ПП «Ярослав», головний офіс концерну, м. Київ; ПАТ «Торговий дім «Ярослав», м. Київ; ТОВ «Фабрика Промінь», смт. Димер, Київська область [4]

ВАТ "ДЕМІТЕКС" - сучасне підприємство легкої промисловості з великими можливостями. У виробництві використовується нове високопродуктивне обладнання передових західноєвропейських фірм «Trutzschler», «Rieter», «Hollingsworth», «Grossenhainer», «Muratec», «Schlafhorst». Кожне нове технологічне досягнення закріплює лідируюче становище ВАТ "Демітекс" на світовому ринку [5].

ТОВ «ТЕКСТЕРНО» - прядильна фабрика, оснащена сучасним обладнанням для виготовлення якісної та екологічної пряжі та ниток [6]. Пряжа підприємства має сертифікат якості Velcogo, а продукція тм "Текстерно" сертифікована за стандартом ISO 9001 та відповідає міжнародним стандартам.

Висновки. Внаслідок проведеного аналізу встановлено, що на даний час в Україні сформувались більшість передумов, існує необхідний ресурсний, технологічний та кадровий потенціал для формування і успішного розвитку ринку екологічно безпечної сировини для трикотажної галузі.

Ключові слова. Екотекстиль, екологічно чиста сировина, дослідження, екологізація.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Сафонов Ю.М. Теоретичні основи механізму і проблеми державного регулювання розвитку вітчизняного сировинного комплексу текстильної промисловості України: [монографія] / Ю.М. Сафонов. – Одеса: ВМВ, 2010. – 392 с.
2. Семак Б.Б. Наукові засади формування ринку рослинної технічної сировини та його окремих сегментів в Україні: [монографія] / Б.Б. Семак. – Львів: Видавництво Львівської комерційної академії, 2007. – 512 с
3. Семак Б.Б. Економічна і екологічна доцільність використання рослинних барвників у вітчизняному текстильному виробництві / Б.Б. Семак // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – №7(121). – С. 173—180.
4. Ярослав. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://7580.map.cn.ua/>
5. ДЕМІТЕКС. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://demiteks.business-guide.com.ua/>
6. ТЕКСТЕРНО. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.texterno.com/ru/29658/29659/>